

Nr 83.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående medgifvande för provinsialläkaren Herman Anton Melén att komma i åtnjutande af de från och med år 1912 fastställda aflöningsförmåner för provinsialläkare; gifven Stockholms slott den 15 mars 1912.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen för sin del medgifva,

att provinsialläkaren i Skogs distrikt af Västernorrlands län Herman Anton Melén må, utan hinder däraf att han icke före den 1 november 1911 anmält, att han ville, för åtnjutande af de i den från och med år 1912 gällande aflöningsstaten för förste provinsialläkare och provinsialläkare upptagna aflöningsförmåner, underkasta sig därför föreskrifna villkor och bestämmelser, berättigas att, räknadt från och med den 1 januari 1912, komma i åtnjutande af de i nämnda stat fastställda aflöningsförmåner för provinsialläkare.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15
mars 1912.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
BERG,
BERGSTRÖM,
friherre ADELSSVÄRD.
PETRÉN,
STENSTRÖM,
LARSSON,
SANDSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

Då 1911 års Riksdag i anledning af Kungl. Maj:ts förslag godkände ny aflöningsstat för förste provinsialläkare och provinsialläkare, att tillämpas från och med år 1912, samt fastställde vissa villkor och bestämmelser för åtnjutande af de i staten upptagna aflöningsförmåner, föreskrefs tillika, bland annat, att de förutvarande innehafvare af befattningar såsom förste provinsialläkare eller provinsialläkare, hvilka icke före den 1 november 1911 anmälde, att de ville underkasta sig den nya aflöningsstaten samt nämnda villkor och bestämmelser, och som icke lagligen kunde därtill förbindas, skulle varda bibehållna vid dem enligt dittills gällande ordinarie stat tillkommande aflöningsförmåner, äfvensom, i den mån ej annat föranleddes af bestämmelserna i lagen angående civila tjänstinnehafvares rätt till pension, vid den rätt till pension, som dittills tillkommit dem.

I öfverensstämmelse med Riksdagens sålunda fattade beslut har Kungl. Maj:t genom nådigt bref till medicinalstyrelsen den 15 september 1911 fastställt aflöningsstat för ofvannämnda befattningshafvare, att tillämpas från och med år 1912, och samma dag utfärdat nådig kungörelse angående villkor och bestämmelser för åtnjutande af dessa aflöningsförmåner.

I cirkulär, som den 16 oktober 1911 tillika med nyssnämnda nådiga kungörelse samt transumt af berörda nådiga bref afsändes till samtliga förste provinsialläkare och provinsialläkare, anmodade medicinalstyrelsen dessa att före den 1 november 1911 hos styrelsen anmäla, huruvida vederbörande ville ingå på den nya aflöningsstaten.

Uti en till Kungl. Maj:t ställd, till medicinalstyrelsen den 27 december 1911 inkommen och af styrelsen med underdånig skrifvelse den 29 i samma månad till Kungl. Maj:t insänd skrift har provinsialläkaren i Skogs distrikt af Västernorrlands län Herman Anton Melén anført, att styrelsens cirkulärskrifvelse med tillhörande handlingar bevisligen icke kommit honom tillhanda förr än den 12 december 1911. Då han saknat andra officiella underrättelser i frågan och under inflytande af ett genom svårt sjukdomsfall i hans familj vålladt nervöst tillstånd missuppfattat anmälningsskyldighetens innebörd, hade han icke kommit att inom föreskrifven tid till styrelsen insända anmälan om sin önskan att få åtnjuta de för provinsialläkare fastställda nya aflöningsförmånerna. På grund häraf hemställde Melén, att Kungl. Maj:t måtte medgifva honom rätt att få den 1 januari 1912 öfvergå på den nya aflöningsstaten.

Därjämte har Melén låtit ingifva ett af två personer utfärdadt, bevitnadt intyg, att en till Melén ställd postförsändelse, innehållande omförmälda nådiga bref och kungörelse samt medicinalstyrelsens cirkulär, blifvit, sannolikt af anledning att vederbörande postbud förlagt försändelsen, först den 12 december 1911 till Melén öfverlämnad.

För egen del har medicinalstyrelsen i sin förenämnda underdåniga skrifvelse tillkännagifvit, att styrelsen icke hade något att erinra mot nådigt bifall till Meléns ansökan.

Starka billighetsskäl synas mig tala för att Meléns ansökning bifalles. Då emellertid, såsom jag redan framhållit, Riksdagen i öfverensstämmelse med Kungl. Maj:ts därom aflåtna proposition föreskrifvit, att de provinsialläkare, som icke före den 1 november 1911 anmält sin önskan att öfvergå på den nya aflöningsstaten, skulle bibehållas vid sina förutvarande aflöningsförmåner, läser en dylik dispens icke kunna meddelas utan Riksdagens samtycke.

Departements-
chefen.

Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen för sin del medgifva,

att provinsialläkaren i Skogs distrikt af Väster-norrlands län Herman Anton Melén må, utan hinder däraf att han icke före den 1 november 1911 anmält, att han ville, för åtnjutande af de i den från och med år 1912 gällande aflöningsstaten för förste provinsial-läkare och provinsialläkare upptagna aflöningsförmåner, underkasta sig därför föreskrifna villkor och bestä-melser, berättigas att, räknadt från och med den 1 januari 1912, komma i åtnjutande af de i nämnda stat fastställda aflöningsförmåner för provinsialläkare.

Till denna af statsrådets öfriga medlemmar biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen aflåtas.

Ur protokollet:

Niklas A. Lindhult.